

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

A ante Q

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

nina: formāt diminiutū in icula vt: cratis-crati-
cula: cutis-cuticula: securis-securicula. Apis ma-
sculi. ge. dici lingua ægyptia bos. Et producit
primā syllabā. Lusa. Et facit in cineres magni
maclabū apīs. & facit in genitō apīs vel apidis
Apherāsis cū ph sequēte æ diphthō. scribit: nec a
phares qd̄ hebraice: teste Hiero. interpretat diui-
dēs seu diuisus deducit: vt ridiculus somniauit
Vgu. sed græca dictio est: & ab a φσπίω qd̄ ē
aufero deriuat: & dici pōt ablatio. Nā figura ē
q̄ a principio dictiōis syllabā seu lram aufert
Apher. Requi. in dic. Apricus Aphrica. Ibidē
Aphricanus. Ibidem Aphricus. Ibidem
Apia. Require in dictiōe Apium.
Apiū cū vnico p scribit: nā primā corripit. Co-
lumella li. xi. Nū apio viridi crispet florida tel-
lus. Genus est herbæ. Apia cū vnico. p. dicitur
a Scytis terra: teste Hero. lib. iiii.
Apicula. Requi. in dic. Apex. Apiculū. Ibidē.
Apiculus. Ibidem. Apis. Ibidem.
Apiscor & adipiscor in vno scato vsurpāt au-
tores: vt Festus testat: & Nonius Manilius lib.
iij. Reby apiscēdis labor est qui cōtinet oēs Vo-
torū effect⁹. Lucre. lib. i. Nec rōne animi q̄ q̄q̄
posset apisci. Lucllius lib. xxvi. vt ego esugrā
qd̄ te in primis cupe apisci itelligo. Apiscor fa-
cit i supio aptū: adipiscor adeptū. Fest⁹. Aptus
cū in ppria scatiōe intelligat: poni tñ solet pro
adeptus: vt apisci p adipisci. Hæc ille. Aptū itē
scat necessariā. Tull⁹ de finib⁹ lib. iij. Itaq; na-
tura sumus apti ad totū cōsilia ciuitatis. Rursū
aptū cōnexū dī & colligatū. Virg: geor. iij. Ip-
sos e torquib⁹ aptos lunge pares. Aptū cōpo-
sitiū & paratū. Vir. ænei. iij. Interea classē velis
aprare iubebat Anchises. Idē ænei. x. Proiecto
dū pede læuo: Aptat se pugnx. Priscia. tñ dicit
ad piscor verbū cōe esse.
Apocryphus cū vnico p & c exili: & i græco scri-
bit: nec a crisis descēdit: vt Vgutio somniauit:
sed cōponit ex απὸ prapositione: quæ rē exag-
gerat: & κρυπτω abscondo. Vñ apocryphus
absconditus dici potest: vel additus.
Apollo hui⁹ apollinis: & apollos huius apollo
ter. decli. Attica declinari pōt. Vñ in ep̄a ad co-
rinthios. i. ca. i. legi: Ego qd̄ sū Pauli: ego a sū
Apollo. vbi apollo gti casus ē. & in eadē ep̄a.
ca. vlti. De apollo aūt fratre notū vobis facio
abliū quidē casus Attici apollo est. & in ep̄a ad
Titū. ca. vii. Zenā legisperitū: & apollo: solli-
cite præmitte: vt nihil illis desit. Accūs Atticus
tertia decli. Apollo est: qd̄ tñ Mammotrectus
græcæ declinatiōis ignarus: dixit esse indeclina-
bile. & cum p vnico & i duplicato scribitur.
Appollos Require in dicti. Apollo.
Appetitus & appetētia in vno scato accipi pñt.
Macrobius i sarnalib⁹: Hinc Socrates suade-

re solitus erat illos cibos potiusve vitādos: qui
vltia sūm famēve sedādā pducūt appetentiā.
Appetentia. Require in dictiōe Appetitus.
Apricatio. Require in dictiōe Apricus.
Aprici homines. Ibidem.
Apricor. aris. Ibidē. Apricitas. Ibidē
Apricus cū vnico p & i latino: & c exili scribit.
cōponit ex α & φσπίω frigus: q̄ si sine frigo-
re vel horrore. Et dici pōt solanus: vel sole gau-
dens. Autores sūt Festus & Ser. & pducit pri.
Vir. geor. iij. Mitis in apricis coquit vindemia
saxis. Inde Aphrica dicta est: vt nōnullis placet
Et Pompeius refert. & si Vgu. ab aphro: qui ex
posteris abraæ fuit cognominat⁹ dixerit: quā
ille (vt idē asserit) icoluit. Ab aphrica sit apher:
aphricus. aphricanus. Ab eo q̄ est apricus for-
mat⁹ apricitas: teste Marcell. idē significas q̄ est
apricatio ab apricor. aris. Cice. de senectū. Vbi
em pōt illa ætas aut calefcere apricatione meli⁹
vel igni. Aprici etiā hoies dici pñt: vt est apud
Persiū. Aprici meminisse senes.
Aptum. Require in dictiōe Apiscor.

A ante Q

Aqualiculus. Require in dicti. Aqualis.
Aqualis mascu. gene. nā & a masculino fit p di-
minutiōē aqualiculus. Varro de lingua laria
ab aqua aqualis dictus est. Persi. Pinguis aqua
liculus ppenso sexquipedē extat. Vgutio dicit
posse declinari scemi. gene. genus est valis: de q̄
Plau. Date istū sellā vt sedeat: & aqualim cū aq̄
Aquarius morbus. Require in dicti. Arcus.
Aquila scēminini generis est: apud antiquos tñ
masculini generis fuit: testib⁹ Capro & Probo.
Aquila item vrbs est brutiorū in Italia.
Aquilus color fuscus est: & subniger: vt scribit
Pompeius. Aquilo ventus quidam est.
Aquilo. Require in dictiōe Aquilus.

A ante R

Arabia. Require in dicti. Arabus.
Arabicus. Ibidem. Arabis. Ibidem.
Arabius. Ibidem. Arabs. Ibidem.
Arabus cū vnico. r. scribit: fuit apollinis filius:
teste Plin. i. natu. histo. Arabia cū vnico r. tri-
plex est (vt Pro. ostēdit) Vna scēlix: alia petræa
alia deserta. Et ab arabia sit arabs & arabus: te-
ste Ser. sup lib. vii. ænei. ac etiā arabicus & ara-
bius. Vir. lib. p̄fato. Hircanisve arabisve parat
Priscia. in perihgesi. Nō arabis siles opulētis
scilicet æqua. Nōnūq̄ arabia cū duplicato r scri-
bit: vt prima positione pducī possit. Priscia. in
perihgesi. Arabiæ populi celebres: hi noie cla-
ro. Idē i eadē. Arabi cernēs extremi littora pō-
ri. Proper. Nec si q̄ arabio lucet bombyce puel-
la. Idē. Et domus intactæ te tremæ arabiæ. Ara-
bis cū vnico r fluuius est prouinciæ drangiang
qui & per Gedrosiā fluit: vt ostendit Ptole.